

A konferencia a bányászhimnusz elhangzásával ért véget, de a program még folytatódott. Ózd 1949-ben kapott városi rangot, ennek apropóján a régi gyárterületet is érintő 65-ös jelzésű

autóbuszos városnézésen mintegy 35 fő vett részt.

Másnap, június 7-én a már hagyományos gyári sétán mintegy 25 fő tekintette meg a megmaradt ipari mű-

emlék és egyéb létesítményeket, mint a jövőben kulturális funkció betöltésére tervezett lehetséges objektumokat és helyszíneket.

 Benyhe László

A Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés június 11-i taggyűlése

A taggyűlést *Lukács Péter*, a MVAE elnöke vezette.

Az első napirendi pontban *Stefán Mária* igazgatóhelyettes foglalta össze *A tagvállalatok 2013. évi gazdálkodásának értékelése, a 2014. évi célkitűzések összefoglalása* című írásos előterjesztést.

Először a nemzetközi gazdasági környezet alakulásával foglalkozott. Az elemzők szerint 2013 közepe óta javulnak a világgazdaság kilátásai; a 2013. évi 3%-os növekedést 2014-ben 3,7%-os növekedés követheti. Figyelemre méltó, hogy a növekedés üteme a fejlett régiókban jobban növekszik, mint a fejlődő országokban, de Kína élenjáró szerepe a globális növekedésben tovább tart. A globális acéligény 2013–2015 között évente 3-3,5%-kal nőhet.

A hazai gazdasági kilátásokat eltérően ítélik meg; az ipar 2,5–5% között nőhet. A hazai gazdaság javuló tendenciája az acéliparban egyelőre nem nagyon érzékelhető. A nyersacéltermelés 2013-ban alig több, mint a fele volt az előző évnek (alapvetően a Dunaferri egyik kohójának leállása miatt). 2014-re közel 20% növekedést várnak, ami még mindig lényegesen kisebb a 2012. évinél. A késztermékek előállításánál és értékesítésénél jobb a helyzet: ezek termelése lényegében stagnál 2012 óta. A Dunaferri nyersacéltermelésének csökkenését ukrán bugaimporttal ellensúlyozták. Az értékesítés húzóereje az export; a belföldi eladások tovább csökkennek. A vállalatok árbevételének alakulása változó volt; az export részaránya a nettó árbevételben évek óta nő, 2013-ban elérte a 80%-ot. A vállalatok többsége 2013-ban kevésbé volt veszteséges, mint az előző évben. Az átlagos statisztikai

állomány létszáma 2008 óta folyamatosan csökken: 2013-ban több mint 2000-rel volt kisebb, mint 2008-ban.

A *vaskohászati alapanyaghelyzet és áralakulással* foglalkozó írásos anyagot *dr. Tardy Pál* szaktanácsadó és *Zámbó József* foglalta össze. Megállapították, hogy a vasérc és a kokszolható szén világgazdasági ára 2013 második felében nőtt, az év eleje óta viszont jelentősen csökken. Az acélhulladék esetében más a helyzet. Az acélipar fajlagos hulladékigénye növekvő tendenciát mutat (részben az elektroacél-gyártás részarányának növekedése, részben az oxigénes acélgyártás fajlagos hulladék-felhasználásának növekedése miatt). Ennek oka a CO₂-kibocsátás csökkentésének követelménye. Az acélhulladék ára 2009 óta jelentősen nőtt, az elmúlt években viszont kisebb-nagyobb ingadozásokkal lényegében stagnált.

Az acélipar nyersanyagainak külkereskedelmét (kivitelét) számos ország különböző módszerekkel korlátozza; ez leginkább az acélhulladékra jellemző. Az EU egyedül ebből a betétanyagból nettó exportőr és egyelőre nem kívánja a kivitelt befolyásolni. Magyarország acélhulladék-exportja a 2009. évi visszaesés után 2010-ben már meghaladta a válság előtti szintet. Az acélipari termékek ára a 2009-es mélypont után 2011-ig nőtt, majd lassú csökkenés után 2013-ban stabilizálódott. A betétanyagok eltérő árváltozása befolyásolja az integrált és elektroacélgyártás költségszintjének különbségét; a jelzett változások inkább az integrált eljárás pozícióját javítják.

A harmadik napirendi pontban *dr. Tardy Pál* foglalta össze *A tagvállala-*

tok környezetvédelmi helyzete című írásos előterjesztést. Először nemzetközi kitekintést adott az acélipari technológiák fajlagos kibocsátásáról. A salakot nem tekintve a légtisztítóknál felfogott por mennyisége a legnagyobb a termelési hulladékok közül. A bennük lévő hasznos anyagok döntő többségét ma már feldolgozzák. A salakok döntő hányadát nem hulladékként, hanem terméként kezelik; legnagyobb mennyiségüket az útépitésnél és a cementiparban hasznosítják.

Az EU fokozatosan szigorítja környezetvédelmi előírásait; az acélipar számára az Ipari Emissziós Direktíva bevezetése és ennek kapcsán a BAT előírások teljesítése jelenti a legnagyobb feladatot.

A MVAE tagvállalatok szennyezőkibocsátása a porszennyezés kivételével a termeléssel összhangban változott. A regisztrált porszennyezés növekedésének oka az előírások változásának a következménye: olyan kibocsátásokat is figyelembe kell venni, amelyeket korábban nem. Vállalataink fajlagos kibocsátása az EU-ban mért adatok szórásmezéjébe esett, kivéve a porszennyezést. A hulladékok döntő hányada hasznosításra kerül.

Ezt követően *Szabados Ottó*, a MVAE igazgatója ismertette az előző taggyűlés óta történt legfontosabb fejleményeket. Sikerként könyvelhető el, hogy a MVAE tárgyalásainak eredményeképpen zöld utat kap a *fordított ÁFA bevezetése* néhány acéltermék esetében, ahol különösen jelentős az ÁFA-csalás.

A taggyűlés a továbbiakban a MVAE belső ügyeivel foglalkozott.

 Tardy Pál